

عنوان مقاله:

سنجش نابرابری فضایی سطح سلامت در استان قزوین با استفاده از تکنیک الکترو فازی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های بوم شناسی شهری، دوره 7، شماره 14 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

سحر حسن پور - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری - دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

یکی از عوامل تاثیر گذار در توسعه هر کشوری، بهینه بودن ارائه خدمات بهداشت و درمان است. این خدمات زمانی مطلوب تر خواهند بود که به طور عادلانه در مناطق مختلف توزیع شوند و رضایت جامعه را فراهم کنند. هدف پژوهش حاضر، تحلیل نابرابری سلامت منطقه ای در استان قزوین است؛ بدین منظور با رویکردی کاربردی و ماهیتی توصیفی و تحلیلی انجام یافته است. جمع آوری داده با شیوه کتابخانه ای و اسنادی صورت گرفته است که مشتمل بر مطالعه ادبیات جهانی سلامت، پژوهش های انجام شده پیشین و استناد به سالنامه آماری استان قزوین در سال ۱۳۹۲ است. تجزیه و تحلیل داده ها با بهره گیری از مدل الکترو فازی، مدل جمع وزنی، ضریب همبستگی پیرسون، ضریب پراکندگی و آزمون تی صورت گرفته است که بدین منظور از نرم افزارهای Excel و SPSS برای اطمینان از صحت و دقت در محاسبه ها بهره گیری شد. محاسبات روش الکترو فازی نشان دهنده برتری غالب شهرستان قزوین با ۵ امتیاز بر سایر شهرستان های استان است و در جایگاه های بعدی به ترتیب شهرستان های بوئین زهرا با ۴ امتیاز، تاکستان با ۳ امتیاز، آبیک با ۲ امتیاز، البرز با ۱ امتیاز و آوج با صفر امتیاز، رتبه های دوم تا ششم را کسب کردند. محاسبات آزمون تی، ضریب همبستگی پیرسون، ضریب پراکندگی نیز نشان دهنده نابرابری توزیعی چه در بین شهرستان ها و چه در درون آن ها (شهرها و روستاها) است؛ وجود نابرابری در استان قزوین، از توزیع ناعادلانه خدمات سلامت و فاصله از دو اصل در دسترس بودن و فراهم بودن بین شهرستان ها و درون آنها حکایت دارد.

کلمات کلیدی:

نابرابری، رتبه بندی، سطح سلامت، الکترو فازی، استان قزوین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1756520>

